

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

nerne. Det har også ligget i de udtalelser, som venstres ordførere i de sidste 12 år har fremsat.

Hr. Fuglsang ville ikke love forslaget nogen let gang i udvalget. Jeg kunne ikke lade være at tænke på Agnes Henningsens „Let gang på jorden“, men jeg må sige, at jeg fik nu altså ikke fat i sammenhængen med EF denne gang. En ting vil jeg sige meget stærkt: hr. Fuglsang kommer herop og siger, at de kan ikke være med til regeringens nedskæringsforslag. Det er ikke noget nedskæringsforslag. Der er ikke én af de andre ordførere, der har vovet at påstå, at det er et nedskæringsforslag, men hr. Fuglsang gentager det gang på gang, og efterhånden er der vel nogle, der tror på det.

Så blev der talt om fremskridt. Jeg skal blot til dette sige, at ordet fremskridt kan, som vi har hørt i dag, forstås på forskellige måde.

Børge Pedersen (FP):

Jeg gjorde med vilje mit indlæg så kort som muligt. Jeg var ikke klar over, at det ville give anledning til så stor en debat her, og jeg vil derfor benytte denne lejlighed til at komme med et par bemærkninger til hr. Lembourn.

Naturligvis kommer jeg også på museer, og noget af det første, jeg har lagt mærke til på de store museer, er, at de er private og skabt på et privat grundlag; der er altså ikke skatteydermidler i dem. Lad os tage et af de mest berømte, vi har i Danmark, det er velsagtens Glyptoteket. Det næstmest berømte og vel det næstbedste i kvalitetsmæssig henseende er formodentlig Nivågårdsamlingen, og den er min salighed heller ikke skabt ved hjælp af skatteydermidler. Det tredje er Ordrupgårdsamlingen, der også er aldeles fortrinlig. Der er Gavnøsamlingen, den er også privat, og så kommer vores eget lille museum i min hjemby, Fåborg, det lille, som Mads Tomat lavede, det er også et ganske godt museum. Det er alt sammen skabt af private mennesker for egne midler, der har ikke været tale om statsstøtte.

Det, det drejer sig om her, er nemlig ikke, om der skal gives støtte til kunsten eller ej, men det drejer sig om Statens Kunstfond og

kun om Statens Kunstfond, sådan som dette lovforslag foreligger.

Vi mener ikke, at der længere kan køres på frihjul i denne sag. Der skal nu nedsættes en kommission, og det er noget, alle ved, at hvis fanden ønsker, intet skal ske, så nedsætter han blot en kommission. Vi ønsker, at der skal ske noget i denne sag, vi ønsker, at Statens Kunstfond som sådan skal ophæves, og jeg vil fastholde det, jeg sagde før, at Statens Kunstfond i sin virkning har været kunstfjendsk. Den har skabt en helt fejl forestilling ude i befolkningen om, hvad kunst er, fordi befolkningen lokalt ikke har haft nogen medbestemmelsesret med hensyn til, hvad der skulle købes, og hvordan det skulle anvendes. Man har købt en masse forskellige ting ind, og man har givet en masse mennesker og byer og steder anledning til at vælge, men det var således, at de fik ikke alle sammen deres højeste ønske opfyldt, og jeg ved fra min store kunstforstand — for en sådan er jeg nemlig i besiddelse af — at rundt om i landet er der givet store samlinger af malerier, som er endt på overlægekontorer og andre steder rundt omkring, mens man havde ønsket fra byens side at få en større ting til sygehusets nye forhal eller til skolens aula, hvor den var offentligt tilgængelig. Det er dette, der er sket med Statens Kunstfond, og det er dette, der erkendes meget kraftigt fra alle mennesker med kunstforstand i dette land. Man ønsker en decentralisering, og det var der mange af talerne her, der gav udtryk for. Der skal en decentralisering til, men med decentraliseringen skal der følge et økonomisk ansvar. Det skal lægges ud til dem, der køber kunsten, at bestemme, hvad der skal købes, og derfor går vi imod Statens Kunstfond. Vi ønsker ingen kommission, vi ønsker loven ophævet så hurtigt som muligt.

Melchior (CD):

Det er nødvendigt at hindre den historieforskning — jeg tror, det er et udtryk, man har lov at bruge — som den sidste ærede taler gjorde sig skyldig i. Godt nok findes der en række private kunstsamlinger, men mange af de værker, der findes i disse samlinger, er sandelig opstået ved hjælp af støtte fra stat, fra kongemagt eller fra mæcener, og uden den ville det ikke have været